

Chiro SI-Jo Heide viert Christus Koning

Chiro Si-Jo presenteert:

Christus Koning

Hallo allemaal, zoals jullie misschien al wisten is het weekend van 20-21 november Christus koning. Het is dus weer tijd om te smullen, te lachen en vooral om ons te amuseren! Het weekend ziet er als volgt uit:

Zaterdag 20 november:

Iedereen is van harte welkom in ons lokaal om superlekkere smoskes of een goede bord spaghetti te komen eten. Nadien kunnen jullie genieten van super spectaculaire acties gemaakt door de leden en leiding

Jullie zijn welkom vanaf 18 uur in onze lokalen (Vredelaan 1, 2920 Kalmthout).

Inschrijven kan via onze site (www.si-jo.be).

Inschrijvingen dienen te gebeuren voor maandag 15 november!

Betalen kan via overschrijving naar het volgende rekeningnummer:
BE85 3630 0978 3906

Betaling kan ook de avond zelf ter plekke.

Wij hebben er alvast zin in.
Hopelijk jullie ook!

Groetjes de leiding: Anna,
Merel, Chiara, Lotte

Zondag 21 november:

Zondag gaan we met heel de Chiro naar de mis. Alle leden worden verwacht om **10u aan de kerk**. Iedereen moet ook zeker zijn **uniform** aanhebben (rode Chiro t-shirt moet zeker zichtbaar zijn). Als je nog geen uniform hebt mag je altijd de leiding contacteren!
Ouders en sympathisanten verwelkomen we rond **11u** voor de mis. Alle ouders en sympathisanten zijn na de mis welkom in onze lokalen om te genieten van een heerlijke kom soep. Daarna voorzien we voor de leden nog een supertof groepsspel. Het is **Chiro tot 16 uur**.

Christus Koning is een feest dat gevierd wordt op de laatste zondag van het kerkelijk jaar, dus de zondag voor het begin van de advent. De term Christus Koning verwijst naar één van de drie functies van Jezus als Messias: Koning, Priester en Profeet. Jezus die een Koning is rijdt op een ezel, wordt gezalft door een vrouw, draagt een doornenkroon en wordt aan het kruis genageld. Hij keert het idee om koning te zijn om: *Wie groot wil zijn, moet dienaar worden van allen*. Het feest van Christus Koning is traditioneel het feest van de Katholieke jeugdbewegingen, in het bijzonder dat van de

Chiro. Uitgangspunt was dat jeugdbewegingen werden opgericht om jonge mensen te vormen tot geëngageerde gelovigen die hun beste talenten inzetten voor Gods Koninkrijk.

Lugubere moorden tijdens de vroegere jaren in onze gemeente!

Iemand trok er mijn aandacht op dat er naast de moord op vader Van Riel, hierover verscheen reeds eerder een verhaal, er nog een moord is gebeurd onder de oorlog in Achterbroek. Ik heb dit zelf ook horen vertellen en ken geen namen van personen of de plaats van het delict. In Achterbroek woonde er een schoenmaker, licht gehandicapt en ongehuwd. Een jonge kerel kwam er af en toe eens buurten, maar op een dag vond men de schoenmaker met zijn els doodgestoken in zijn woning. Een "els" is een priem met een vlijmscherpe punt, waarmee men gaatjes in leder kan prikken. Blijkbaar had men de jonge buur vlug opgespoord. Hij had trouwplannen, maar geen geld. Waarschijnlijk was dit de reden voor die moord. Was dit een goede oplossing???

Ongeveer 65 jaar geleden was er een jonge studente toevallig ook uit Achterbroek, die even een luchtje wilde scheppen. Met de fiets reed zij naar de Kalmthoutse heide. Onderweg ontmoette zij een andere fietser en via de Korte Heuvelstraat reden zij de hei in. Niet ver van de afsluiting van het eigendom van de familie Meurisse zijn ze langs de kant van de weg wat gaan zitten babbelen. Er ontstond blijkbaar een fikse ruzie, waardoor de man in woede ontstoken, het meisje met zijn mes een reeks steken toediende. Enkele honderden meter verder op zat er een apotheker uit Antwerpen met zijn echtgenote op een duintop in de zon van het landschap te genieten. Zij hadden de ruzie gehoord en gingen poolshoogte nemen. Zij zagen het bloedende meisje en gingen vlug naar hun auto, om hulp te halen. Toen mocht men nog met de auto de heide inrijden, wel met het risico vast

Putse Moer: foto Gil Degueldre

te rijden in los zand. In ieder geval, het echtpaar zocht de politie en een dokter, die beiden tegelijk ter plaatse aankwamen. Het meisje was overleden...De moordenaar fietste op de Heuvel naar de kerk, die open was. Hij waste zijn handen in het wijwatervat en reed toen volle gas over de bareel de Statiestraat in naar huis. Toen stonden er aan alle barelen nog bareelhuisjes. De bareelwachter, die toen dienst had, was een boerenzoon uit de Kalmthoutse hoek. Hij kende deze eenzaat uit Essen en riep hem nog een goeie dag toe, maar zonder reactie fietste hij verder. Het is de getuigenis van de bareelwachter, die de politie op het goede spoor zette. De zaak kwam voor op het

assisenhof en de moordenaar werd veroordeeld tot een jarenlange celstraf. Ik heb vernomen, dat hij in de gevangenis overleden zou zijn.

In 1970 werd op 21 maart het eerste Natuurbeschermingsjaar met een viering ingezet. De Familie De Belder had de medewerkers uitgenodigd op het grasveld achter hun woning. De heer De Belder zou er een korte inleiding geven, waarna burgemeester Adriaan Van Hooydonck de feestrede zou uitspreken. Maar "de Jaan" daagde maar niet op; pas na meer dan één uur wachten arriveerde hij ten tonele. Er was het volgende gebeurd: als hoofd van de Politie was hij opgeroepen, omdat in de bossen van Carlier een lijk in verre staat van ontbinding gevonden was. Het bleek om een zwaar depressieve man uit Merksem te gaan, die zich bijna een jaar tevoren in genoemde bossen had opgehangen...

En nog eens ongeveer vijf jaar later werd ter hoogte van het domein "Mont Noir" door een wandelend jong stel ook een mannenlichaam in verre staat van ontbinding aangetroffen. Daar de wandelweg die zij beliepen een heel eind onder waterstond moesten ze een duin op, waarop een jong dennenbos stond en zo konden ze voorbij die plas, om verder te wandelen. Maar daar werd het levenloze lichaam aangetroffen. Het jonge meisje was zo geschrokken, dat zij een jaar lang psychische problemen en depressies te verwerken kreeg. Gelukkig is het met haar allemaal in orde

gekomen. Op TV heeft men kledingstukken met merktekens laten zien, om het lijk te kunnen identificeren, dit gebeurde zowel bij ons als in Nederland. Nooit kwam er een antwoord. Misschien een afrekening in het misdaadmilieu...

Tot zover mijn verhalen over misdaden die in onze regio gebeurd zijn...

(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat)

11 november tijdens mijn jeugd jaren!

Deze week donderdag herdenken wij het einde van wereldoorlog I. Het was op 11 november 1918 om 11u dat de wapenstilstand inging. Nochtans was de Duitse capitulatie die dag al om 5u 's morgens getekend in een rijtuig dat op het westelijk front nabij het bos van Compiègne stond. In België is wapenstilstand een nationale feestdag. Sinds 1922 wordt ieder jaar op deze dag een ceremonie gehouden aan het Graf van de onbekende soldaat. Dit in aanwezigheid van de

Koning. Eerst gedenken ze de slachtoffers uit de Eerste Wereldoorlog, maar daarna ook die van de Tweede Wereldoorlog en alle andere oorlogen in de wereld. Het symbool voor de herdenking is de klaproos. Klaprozen bloeien als andere planten dood zijn. Op de slagvelden van de Eerste Wereldoorlog bloeiden deze planten uitbundig in Vlaanderen. Ook in Ieper vinden heel wat herdenkingen plaats op 11 november. Onder de Menenpoort wordt die dag om 11u de "last post" geblazen, daarnaast zijn er nog heel wat meer activiteiten. Traditioneel bezoeken in de periode rond 11 november heel wat Britten dit West-Vlaamse stadje. Of het dit jaar opnieuw een drukte zal

worden is nog niet zeker, er gelden nog altijd maatregelen om de corona onder controle te krijgen.

Uit mijn jeugd jaren herinner ik mij ook nog wel de 11 november vieringen. De tweede wereldoorlog was begin de jaren '60 al wel even voorbij maar het was elk jaar ongelooflijk druk op het Kerkeneind die voormiddag. Het oorlogsmonument (Heilig-Hart-beeld) stond nog opgesteld naast het gemeentehuis. Al weken voordien oefende wij met de klas om zo mooi mogelijk het Belgisch volkslied te zingen en dit te brengen op 11 november aan het monument. Ik vermoed dat het voor vele mensen eerder een dag was waar heel wat trieste gebeurtenissen voor de ogen kwamen. Begin de jaren '60 waren er nog heel wat overlevenden van Wereldoorlog I terwijl anderzijds de tweede Wereldoorlog nog vers in het geheugen lag en de hoop op vrede meer dan ooit klonk. *(van de redactie)*

Heide zegt het met Heilige wee(r)tjes door Paul Witters

Week 45 van 8 tot 14 november.

Op **9 november** korten de dagen 's morgens meer dan twee minuten, doch 's avonds maar anderhalve minuut. En in de hele maand november korten de dagen 1.20 u.

Op **11 november**, Martinus van Tours of **Sint-Maarten** en op deze dag nemen we definitief afscheid van de zomer en vat de winter aan. Volgens de volksweerkunde mogen we op deze dag van Sint-Maarten de laatste na zomerdag verwachten en zeggen we "Sint-Maartenszomer".

"Sint-Maarten heeft er zijn kruk in gestoken", deze heilige man was heel mild en voorzag de armen van eten, turf, hout en wijn. Dit gezegde herinnert aan het gebruik dat het wijnvat nog loopt, wanneer men dacht dat het reeds leeg was.

Ook op de "**elfde**" van deze maand, wapenstilstand 1914-1918. Als herdenking wordt nog iedere avond aan de Menenpoort in Ieper de "Last Post" geblazen om 20u00 stipt. Alleen op 11 november is er een speciale Last Post om 11u00.

Op **13 november** is het de feestdag van de patroonheilige voor de studerende jeugd en ook de patroonheilige van Polen, de heilige Stanislas Kosta "Bewolkte hemel op Sint-Stanislas, dan zult ge in de zomer hebben heel lang gras".

Mooie rustbanken in het parkje voor de kerk!

De gemeente plaatste vorige week twee mooie rustbanken in het parkje dat is aangelegd voor de kerk. Er stonden tijdelijke banken die nu vervangen werden door mooie exemplaren. Ze nodigen in deze mooie omgeving uit om even te komen verpozen en te genieten van de omgeving. Afgelopen periode is er al heel wat werk gestoken in het verfraaien van de omgeving rond de kerk en het Heidestatieplein. Ook in de herfst is daar even rondwandelen en uitrusten genieten!

Wat wonen we hier toch in een mooie omgeving!

In Vlaamse velden

*In Vlaamse velden klappen rozen open
Tussen witte kruisjes, rij op rij,
Die onze plaats hier merken, wijl in 't zwerk
De leeuweriken fluitend werken, onverhoord
Verstomd door het gebulder op de grond
Wij zijn de doden. Zo-even leefden wij.
Wij dronken dauw. De zon zagen wij zakken.
Wij kusten en werden gekust. Nu rusten wij
In Vlaamse velden voor de Vlaamse kust.
Toe: trekt gij ons krakeel aan met de vijand.
Aan u passeren wij, met zwakke hand, de fakkel.
Houd hem hoog. Weest gij de helden. Laat de doden
Die wij zijn niet stikken of wij vinden slaap noch
Vrede - ook al klappen zoveel rozen open
In zovele Vlaamse velden.*

Voetbalclub "internos"

In Heide vertelt nummer 96 staat er een prachtige foto van voetbalclub Internos. Toen ik hier in

Heide naar de Sint Jozefschool ging had meester Gommeren het lumineuze idee, om op een mooie zonnige dag, met zijn klas de Withoefse heide in te trekken. Dit gebied strekte zich uit van de spoorweg en een groot deel tussen de Nieuwstraat en de spoorweg, met enkele vennen er in. Het doel van deze uitstap was een voetbalveld zonder gras, maar met alleen maar zwarte aarde. Er stonden echter wel twee goals op ongeveer 90 meter

van elkaar. Het terrein leek afgeplagd. In onze klas zaten jongens vanaf acht jaar tot veertien. Met de oudste leerlingen stelde meester Gommeren twee ploegen samen, bestaande uit zeven jongens per ploeg. De overige leerlingen waren de toeschouwers, die het spel van nabij konden volgen. De meegebrachte voetbal had meester Gommeren in een zak zitten. Meester Gommeren leidde het spel en het is daar, dat ik voor het eerst hoorde, dat het daar het speelveld van Internos was. Ik vermoed dat zij in het Katholiek sportverbond speelden. In Kalmthout bestonden er twee clubs, die aangesloten waren bij de Belgische voetbalbond, namelijk Kalmthout S.K. en Eendracht Kalmthout. In Heide waren er nauwelijks 500 inwoners. Soms had een speler ruzie met zijn club, omdat hij de plaats die hij in het elftal wilde hebben niet kreeg. Dan kon hij rustig bij Internos gaan spelen. Op de foto meen ik Rik Vinck, broer van Stan, te herkennen. Zij waren ook burens en woonden naast elkaar op de Kapellensteenweg. Ik heb horen vertellen, dat Rik in Kapellen F.C. gespeeld heeft en dat hij een goede verdediger was. Wiens naam ik ook hoorde noemen was die van Jos d’Hous. Deze familie had een kruidenierszaak 100 meter voorbij Stan Vinck. In 1943 brandde de Withoefse heide volledig af en dit tot aan de Putse Moer, ten gevolge van een gloeiende sintel die uit een locomotief in de droge berm terecht was gekomen. De paters van Steyl zijn pas in 1933 in de Missiehuislei gekomen. Daarvoor woonden er kloosterzusters en die waren zeker geen liefhebbers van voetballers met blote benen. “Heibos “ is pas opgestart rond 1950 en toen werd er nog over Internos gesproken en speelden er nog enkele oud-spelers van Internos op de openingsdag mee. Ik had toen niet voldoende interesse, om goed te luisteren. Ik denk dat de meeste spelers verder uit Kalmthout kwamen. Jammer genoeg leeft Victor Van Alphen niet meer. Hij heeft aan het vooroorlogse gebeuren intens meegedaan.

(bijdrage van Louis Verpraet, Heidestatiestraat. Foto: de goal van voetbalclub Internos met op de achtergrond de Kijkuitstraat, de foto is genomen ronde 1942)

Nog over Internos en het ontstaan van Kalmthout SK!

Men wees de redactie er ook op dat op de website van Kon. Kalmthout SK een verhaal staat over het ontstaan van Kalmthout SK waar over Internos wordt gesproken. We gingen op zoek en vonden: *Lang geleden had men te Kalmthout drie voetbalploegen: de Rood-Stormers op de Mierenest, Internos op de Oude Withoef en Libertas in de Lindeboom. Tot en met de jaren 1932 zwaaide Internos de plak te Kalmthout. Er kwam een kink in de kabel en in hetzelfde seizoen (1932-1933) startte de Kalmthoutse Voetbalvereniging (K.V.V.) in de toenmalige V.V.B. Kalmthout SK is uiteindelijk ontstaan uit de Kalmthoutse Voetbalvereniging (K.V.V.) welke dus omstreeks 1932 in het leven werd geroepen. K.V.V. kreeg zijn lokaal aan Kalmthout station bij Jules Willemse en zijn speelveld bevond zich toen achter de tuin van Zaman (het Zamanstraatje waar nu de huidige inkomhal van het Arboretum zich bevindt). Enkele jaren later werd het speelveld verlegd naar het Heuvelspadje. Schepen Nand Brughmans was de grote ontwerper hiervan. De vedetten van toen waren : de drie gebroeders Jerome, Louis en Albert De Ridder, Jos Francken, Jos Van Alphen, Fonne en Albert Verstraelen, Marcel Willemsen, Rene Sprangers, John Voeten, Armand Vanwesenbeeck, Felix Stevens en Leon Van Aert. De drijvende kracht achter K.V.V. was de heer Zaman welke van 1933 tot 1948 burgermeester is geweest. Omdat er zich een incident had voorgedaan tussen een speler van K.V.V. en een scheidsrechter (1936 wedstrijd tegen Delphi), vreesde men voor ernstige sancties voor de club, zodat deze ontbonden werd. Ongeveer één jaar later (in 1938) staken enkele oud-spelers van K.V.V. (Leo Krinkels, Louis Verboven, Jan Mous, Karel Oerlemans, Edmond Monu, Armand Vanwesenbeeck, Guillaume Lauwers, Guillaume Huibers, Jos Oerlemans, ..) onder impuls van Leon Brughmans de hoofden bij elkaar om een nieuwe voetbalploeg te stichten zodat er toch nog gevoetbald zou kunnen worden in Kalmthout. Zo ontstond op 22 november 1938 KALMTHOUT SPORTING KLUB en speelde*

deze nieuwe voetbalclub met dezelfde Kalmthoutse kleuren als K.V.V. : GEEL-ROOD. Het lokaal werd gevestigd bij Leon Brughmans en Henri Vinck was de eerste speler-oefenmeester van KSK. De eerste tegenstanders waren : Vitesse Stabroek, Zwaluwen uit Horendonk, Vita Wildert, Exc.Essen en Essen VV. Alle verplaatsingen werden toen per fiets gedaan.

Op naar de 100ste editie!

We zijn er bijna, het 100ste krantje van "Heide vertelt" is komende. We willen er dan ook iets speciaals van maken. Maar dit is ook meteen een waardemeter of we daar nog mee verder gaan of niet. Tot op heden was dit een beetje een "éénmanszaak" mee gestuurd door een aantal goede correspondenten, waarbij ik toch vooral de 95jarige Louis Verpraet vernoem. Dat het krantje

gesmaakt wordt door de bevolking is iets dat mij heel veel ter ore komt. Van alle zijden krijg ik bij een ontmoeting een goede reactie. Ik ga er vanuit dat vooral het eerste opzet "mensen wat leesgenot aanbieden in corona-tijden" gelukt is. Toch heb ik de indruk dat mijn bedoeling "er een krantje van te maken waarbij er veel feedback komt vanuit de bewonersgroep om zo een geschiedkundig verhaal te krijgen van onze wijk en gemeente" nog niet helemaal is gelukt. Dus heb ik twijfels om er mee verder te gaan. Mensen die ik tegenkom zeggen mij: "je moet dit volhouden, fantastisch, mooi initiatief, enz..". Ikzelf denk soms: "ga ik dat wel blijven doen"!

Om deze reden wil ik naar aanloop van de 100ste editie aan onze vele lezers de vraag stellen: bezorg mij een reactie via mail van

maximaal vijftien regels met een eerlijk antwoord wat we dan in onze 100ste uitgave kunnen publiceren. Ben je niet zo goed met de pen maar wil je toch reageren, vraag iemand om het voor jou even op papier te zetten. Het is niet de bedoeling alleen mij in de bloempjes te zetten maar wel het krantje te evalueren. Wat is de waarde van zo een "wijkblad", bevordert dit de samenleving in ons dorp waar niet iedereen, iedereen meer kent? Moeten we hier mee doorgaan? Wat kan er beter of wat mis je? Vervolgens heb ik stof om mijn conclusies te trekken en te besluiten of we hiermee verder gaan en op welke manier we dit gaan doen!

(Louis)

CORONAVIRUS

Heide vertelt is een tijdelijke uitgave

Redactie: Louis van den Buijs
vandenbuijslouis@gmail.com
0477/22.24.81

Eerder verschenen krantjes kan je downloaden via www.binkalmthout.be